

Rok 1915.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozestana dnia 13. marca 1915.

Treść: *M* 60. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące prawno-podatkowego traktowania strat wojennych u przedsięwzięciach, podlegających rozdziałowi II. ustawy o podatkach osobistych.

60.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 11. marca 1915,

dotyczące prawno-podatkowego traktowania strat wojennych u przedsięwzięciach, podlegających rozdziałowi II. ustawy o podatkach osobistych.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Jeżeli przedsięwzięcia, podlegające rozdziałowi II. ustawy o podatkach osobistych z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, uwzględniają w księgach rezerwy na pokrycie strat, których wskutek wydarzeń wojennych należy spodziewać się choć nie można ich jeszcze cyfrowo oznaczyć, i te rezerwy prowadzą w księgach oddzielnie od innych odpisów wartości w nadzwyczajem koncie, dotyczącem ocenienia wartości (rezerwa dla strat wojennych), które w bilansie wykazać należy jako odrębną pozycję pasywów, wówczas należy rezerwy te o tyle traktować na równi z sumami, złożonemi na jeden z funduszów według § 95. lit. f, ust. o pod. osob., o ile przez traktowanie ich jako pozycje policzalne nie ukróci się podstawy opodatkowania więcej aniżeli o jedną piątą część.

Z końcem roku obrotowego, następującego po zawarciu pokoju, należy rozwiązać rezerwę dla strat wojennych, o ile z tej rezerwy nie zostały pokryte straty, istotnie zaszłe aż do tego czasu.

Jeżeli w czasie sporządzenia bilansu za rok obrotowy, oznaczony w poprzedzającym ustępie, okazały się jeszcze znaczne trudności przy ustaleniu rzeczywistych strat, można rozwiązanie rezerwy dla strat wojennych za zezwoleniem urzędowym odroczyć do następnego roku obrotowego.

§ 2.

Jeżeli ma się obliczyć podatek tylko w najmniejszym wymiarze, ustalonym w § 100., ustęp 2. do 4., ust. o pod. osob., lub jeżeli go wogóle nie można obliczyć przy przedsięwzięciach uprzywilejowanych pod względem prawno-podatkowym z powodu braku czystego dochodu, podlegającego podatkowi, wówczas należy rezerwy na pokrycie szkód wojennych, zaliczane jako pozycje potrącenia, uważać za opodatkowane o tyle, o ile również bez ich uwzględnienia należałoby przypisać jedynie podatek najmniejszy, względnie nie przypisywać żadnego podatku.

Części rezerw nieopodatkowanych, oddzielone w celu dotacji rezerwy dla strat wojennych, nie należy opodatkowywać przy ewentualnem powrotnem ksiązkowaniu.

§ 3.

O ile szkód, spowodowanych wojną, nie zaliczono w rezerwie dla strat, którą ma się rozwiązać po zawarciu pokoju, lecz zarachowano je w inny sposób i traktowano przy wymiarze podatków jako nadające się do potrącenia, dopuszczalne jest sprostowanie wymiaru według skonstatowanej wysokości rzeczywiście doznanych szkód,

a to przy przedłużeniu terminu przedawnienia, przewidzianego w § 3. ustawy z dnia 18. marca 1878, Dz. u. p. Nr. 31, aż do upływu drugiego roku po zawarciu pokoju.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przedsiębiorstwa, których bilanse sporządzono i stosownie do statutu zatwierdzono już przed tą chwilą, uwzględniając szkody wojenne, jednak nie ustanawiając rezerwy dla szkód wojennych (§ 1.), winny odrębnie wykazać władzy podatkowej odpisania z tytułu szkód wojennych celem osiągnięcia ulg podatkowych, oznaczonych w § 1. Pozatem mają postanowienia niniejszego rozporządzenia analogiczne zastosowanie.

§ 5.

Wydanie bliższych postanowień wykonawczych zastrzega się drodze rozporządzenia.

§ 6.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 11. marca 1915.

Franciszek Józef włr.

Stürgkh włr.

Hochenburger włr.

Forster włr.

Trnka włr.

Zenker włr.

Georgi włr.

Heinold włr.

Hussarek włr.

Schuster włr.

Engel włr.

Morawski włr.